Τὸ φύλλον λεπτὰ 20 καὶ στὸ Ἐξωτερικὸ 25. — ("Ἐκδοσις : «Μὴ-με-λησμόνει»)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	δρ. 10.—	Ἐτησία	φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος	» 5.50	Ἑξάμηνος	» 6.50
Τρίμηνος	» 3.—	Τρίμηνος	» 3.50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν ἐν ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφαιστίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ον | *Ἐν Ἀθήναις, 27 Ὀκτωβρίου 1918* | *Ἔτος 40ὸν. — Ἀριθ. 48*

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΙ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ὁ Χάρμπερτ, ἐντελῶς καλὰ τώρα, πάντα ὅμως ἀδύνατος, θἄχε στὰμάξι θέσι ξεχωριστή.

Τὴν ἀκόλουθη ἡμέρα, ἀπὸ τὸ πρωΐ, ὁ Κύρος Σμίθ ἔκαμε ὅ,τι ἔπρεπε, γιὰ νὰ εἶνε προφυλαγμένο τὸ Γρανίτινο Παλάτι ἀπὸ κάθε εἰσβολή. Ἡ σκάλες, ποὺ ἐχρησιμεύαν ἄλλοτε γιὰ τὴν ἀνάβασι, κουβαλήθηκαν στὰ Καμίνια κι' ἐχώθηκαν στὸν ἄμμο. Θὰ τὴς μετάχειρίζουνταν στὸ γυρισμό, γιατὶ ἔβγαλαν καὶ τὸν ἀνεκυλοτῆρα κι' ἔκρυψαν ὅλα τὰ κομμάτια τῆς μηχανῆς, γιὰ νὰ μὴ φαίνεται τίποτα.

Ὁ Πέγκροφ ἔμεινε τελευταῖος στὸ Γρανίτινο Παλάτι, γιὰ νὰ τελειώση αὐτὲς τὴς δουλειές, καὶ κατέβηκε μ' ἕνα σχοινὶ (*) διπλό, ποὺ τὸ κρατοῦσαν ἀπὸ κάτω. Ἔπειτα τὸ ἔλυσαν, τὸ τράβηξαν, κι' ἔτσι καμμιὰ ἐπικοινωνία δὲν ὑπῆρχε πιὰ ἀπὸ τὰ κάτω στ' ἀπάνω τοῦ γρανίτινου τοίχου.

Ὁ καιρὸς ἦταν θαυμάσιος.

— Ζεστὴ μέρα θὰ ἔχουμε ! εἶπε φαιδρὰ ὁ ρεπόρτερ.

—Μπά, γιατρέ ! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ· θὰ περπατοῦμε κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα κι' οὔτε θὰ ἰδοῦμε καθόλου τὸν ἥλιο.

— Ἐμπρός ! εἶπε ὁ μηχανικός.

Τὸ ἁμάξι περίμενε στάκοργιάλι, μπροστὰ στὰ Καμίνια. Ὁ ρεπόρτερ ἀπαίτησε ἀπὸ τὸν Χάρμπερτ νὰ ἀναιβῇ γιὰ τὴς πρῶτες τουλάχιστον ὧρες τοῦ ταξειδιοῦ· κι' ὁ νέος συμμορφώθηκε μὲ τὴν παραγγελία τοῦ γιατροῦ του.

Ὁ Νὰβ ὡδηγοῦσε τοὺς ὀνάγκηδες. Ὁ Κύρος Σμίθ, ὁ ρεπόρτερ κι' ὁ ναύτης πῆγαιναν μπροστά. Ὁ Τὸπ χοροπηδοῦσε χαρούμενος. Ὁ Χάρμπερτ ἐπρόσφερε στὸν Ζουπ μιὰ θέσι στὰμάξι κι' ὁ Ζοὺπ τὴ δέχθηκε χωρὶς πολλὰ νάζια.

Τὸ μικρὸ στράτευμα, ἀφοῦ ἀκολούθησε ὡς ἕνα μίλλι τὴν ἀριστερὴ ὄχθη τῆς Εὐχαριστίας, πέρασε τὸ γεφύρι, ἀπ' ὅπου ἄρχιζε ὁ δρόμος πρὸς τὸ Πόρτο-Μπαλλόνι. Τὸν δρόμο αὐτὸ τὸν ἄφισαν τότε ἀριστερά τους καὶ χώθηκαν στ' ἀπέραντα ἐκεῖνα δάση, ποὺ ἐσχημάτιζαν τὸ Φὰρ-Οὔεστ.

Ἕως τὰ δυὸ πρῶτα μίλλια, τὰ δένδρα, ἀρκετὰ ἀραιά, ἐπέτρεπαν στὸ ἁμάξι νὰ κυκλοφορῇ ἐλεύθερα. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ μόνο ἀναγκάζουνταν νὰ κόβουν τίποτα κισσοὺς ἢ πυκνοὺς θάμνους, γιὰ νὰνοίγουν δρόμο· ἐμπόδιο ὅμως σοβαρότερο δὲν ἐσταμάτησε τὴν πορεία τῶν ἀποίκων.

Τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων διατηροῦσαν τὸ ἔδαφος σὲ μιὰ σκιὰ δροσερή.

Ὅλ' αὐτὰ τὰ δένδρα ἦταν εἴδη γνωστὰ στοὺς ἀποίκους ἀπὸ τὴς πρῶτες τους ἐκδρομὲς στὰ δάση τῆς νήσου Λίγκολν. Ἐπίσης καὶ τὰ πουλιὰ ποὺ κελαϊδοῦσαν ἢ σφύριζαν ἀπάνω στὰ δένδρα,—ὅπως οἱ λογιῶν-λογιῶν ἐκεῖνοι παπαγάλοι,—ἐπίσης καὶ τὰ τετράποδα ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ μπροστά τους, καγκαροῦδες, κουνέλια, ἀγριογούρουνα καὶ τὰ λοιπά.

— Ὁπωσδήποτε, εἶπε ὁ Κύρος Σμίθ, παρατηρῶ ὅτι αὐτὰ τὰ ζῶα, τετράποδα καὶ πουλιά, εἶνε πιὸ φοβισμένα ἀπὸ ἄλλοτε. Σημεῖο, ὅτι τὰ δάση αὐτὰ τὰ ἐπέρασαν πρὸ ὀλίγου οἱ κατάδικοι καὶ θὰ βροῦμε βέβαια τὰ ἴχνη τους.

Πραγματικῶς, σὲ πολλὰ μέρη, μπόρεσαν νὰναγνωρίσουν ἴχνη, ποὺ ἐσήμαιναν πρόσφατη ἢ λίγο παλαιότερη διάβασι ὁμίλου ἀνθρώπων· ἐδῶ ἕνα δένδρο σπασμένο, κλαδεμένο, μὲ τὸ σκοπὸ βέβαια νὰνοίξῃ δρόμος· ἐκεῖ ἡ στάκτες μιᾶς σβυσμένης φωτιᾶς· παρακάτω, στὰ λασπώδη μέρη τοῦ ἐδάφους, ἕνα πλῆθος πατημασιές. Τίποτα ὅμως ποὺ νὰ μαρτυρῇ ἄλλο ἀπὸ ἁπλὸ πέρασμα. Πουθενὰ σημεῖα καταυλισμοῦ, ἐγκαταστάσεως ὁριστικῆς.

Ὁ μηχανικὸς εἶχε συστήσει στοὺς συντρόφους του νὰφίσουν κατὰ μέρος τὸ κυνῆγι. Οἱ πυροβολισμοὶ θὰ ξυπνοῦσαν τὴν προσοχὴ τῶν καταδίκων, ἂν τρυγύριζαν ἀκόμη στὰ δάση. Ἔπειτα, οἱ κυνηγοί, καὶ χωρὶς νὰ θέλουν, θὰ παρασύρουνταν μακρυὰ ἀπὸ τάμάξι κι' ἦταν αὐστηρὰ ἀπαγορευμένο νὰ περπατοῦν χωριστά.

«Σὲ λίγες στιγμές, ἐφιδόρισε ὁ Σπίλετ...»

Τὸ ἀπόγευμα τῆς πρώτης ἡμέρας, ἕξη μίλλια ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἡ κυκλοφορία ἄρχισε νὰ γίνεται δύσκολη. Γιὰ νὰ περάσουν μερικὲς λόχμες, ἐχρειάσθηκε νὰ ρίξουν δένδρα καὶ νὰνοίξουν δρόμο. Κάθε φορὰ ποὺ ἐπρόκειτο νὰ προχωρήσουν 'ς ἕνα πυκνὸ μέρος, ὁ Κύρος Σμίθ ἐφρόντιζε νὰ στέλνῃ προσκόπους τὸν Τὸπ καὶ τὸν Ζοὺπ, ποὺ ἐκτελοῦσαν μὲ μεγάλη εὐσυνειδησία αὐτὴ τὴν ἀποστολή· κι' ἅμα ὁ σκύλος κι' ὁ πίθηκος ἐγύριζαν ἥσυχοι, ἐσήμαινε ὅτι οἱ ἐκδρομεῖς δὲν εἶχαν τίποτα νὰ φοβηθοῦν, οὔτε ἀπὸ καταδίκους, οὔτε ἀπὸ ἄγρια ζῶα. —ἀπὸ «θηρία γενικῶς» καθὼς ἔλεγε ὁ Πέγκροφ· γιατὶ μήπως τὰ ἄγρια ἔνστικτα τῶν κακούργων δὲν τοὺς ἐξομοίωναν μὲ τοὺς πάνθηρες τοῦ δρυμοῦ ;

Τὸ βράδυ, οἱ ἄποικοι ἐστάθμευσαν σὲ ἀπόστασι ἐννέα περίπου μιλλίων ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι, στὴν ὄχθη ἑνὸς μικροῦ παραποτάμου τῆς Εὐχαριστίας, ποὺ δὲν ἤξεραν ὡς τώρα τὴν ὕπαρξί του καὶ ποὺ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ στὸ ὑδρογραφικὸ σύστημα τῆς νήσου,—στὴς λίμνες, στὰ ποτάμια καὶ στὰ ποταμάκια, ποὺ ἔκαναν τόσο γόνιμο τὸ ἔδαφός της.

Ἐδείπνησαν καλά, γιατὶ ὁ δρόμος τοὺς εἶχε κάμῃ πολλὴ ὄρεξι, κι' ἔπειτα πῆραν τὰ μέτρα τους γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύκτα χωρὶς ἐνόχλησι. Ἂν ὁ μηχανικὸς εἶχε νὰ κάνῃ μόνο μὲ θηρία, πάνθηρες ἢ ἄλλα, θἄναβε ἁπλούστατα φωτιὲς ὁλόγυρα στὴν κατασκήνωσι κι' αὐτὸ θἄταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ τἀπομακρύνῃ. Οἱ κατάδικοι ὅμως, αὐτοὶ μᾶλλον θὰ τραβιοῦνταν παρὰ θὰ διώχνουνταν ἀπὸ τὴ λάμψι καί, 'ς αὐτὴν τὴν περίστασι, προτιμώτερο γιὰ τοὺς ἀποίκους ἦταν νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ σκότος βαθύ.

Ἡ φρούρησι, ἄλλως τε, διωργανώθηκε αὐστηρότατη. Δύο ἀπὸ τοὺς ἀποίκους ἔπρεπε νὰγρυπνοῦν μαζὶ καὶ κάθε δυὸ ὧρες θὰ τοὺς ἀντικαθιστοῦσαν δυὸ ἄλλοι. Κι' ἐπειδὴ, μ' ὅλες τοὺς τὴς διαμαρτυρίες, ὁ Χάρμπερτ ἐξαιρέθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία, Πέγκροφ καὶ Σπίλετ, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, Κύρος Σμίθ καὶ Νὰβ ἀπὸ τἄλλο, ὠπλισμένοι καλά, ἐφρούρησαν μὲ τὴ σειράτους ὡς τὸ πρωΐ.

Ἡ νύκτα, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, δὲν βαστοῦσε παρὰ λίγες ὧρες. Τὸ σκοτάδι, ποὺ περικύκλωνε τὸ μικρὸ στρατόπεδο, χρεωστοῦνταν περισσότερο στὸν ἀδιαπέραστο θόλο τῶν δένδρων, παρὰ στὴν ἐξαφάνισι τοῦ ἡλίου. Ἡ σιωπὴ τοῦ δάσους παράζουνταν μόνο ἀπὸ τὰ βραχνὰ ὀυρλιάσματα τῶν πανθήρων κι' ἀπὸ τὰ στριγκλιάσματα τῶν πιθήκων, ποὺ ἐξερέθιζαν ἰδιαιτέρως τὸν κὺρ-Ζοὺπ.

("Ἕπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα 46 φύλλου, σελ. 257.

32α ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

[Συνέχεια, ἴδε σελ. 262.]

Τὸ θετικώτατο *Θαλασσοπούλι* ἀπαντᾷ: «Ἡ Γεωγραφία. Γιατ' εἶνε ὁ φτηνότερος τρόπος νὰ ταξειδεύω σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς γῆς καὶ νὰ βλέπω μὲ τὰ μάτια τῆς Φαντασίας, τὰ βουνά τους, τὶς κοιλάδες τους, τοὺς ποταμούς τους καὶ τὶς ἀνθρώπινες φυλὲς μὲ τὶς πολυποίκιλες φυσιογνωμίες καὶ τὶς παράξενες συνήθειές τους».

Ὁ *Νικητὴς τῆς Αὔριον*, ποιητὴς πάντα, ἀπαντᾷ μὲ μικρὰ πεζά... συννεφάκια. Ἰδοὺ μερικά. «Γιατὶ ἀγαπῶ τόσο τὴ Γεωγραφία; Ὡρισμένα δὲν ξέρω κι' ἐγώ. Μὰ μήπως στὶς μεγάλες Ἀγάπες, στὶς Ἀγάπες ποὺ συγκρατοῦν τὸν κόσμο, ξέρει κανεὶς τὴν αἰτία τους; Ἡ αἰτία μένει ἄγνωστη 'ς ἐμᾶς τοὺς ὑποχρεωμένους νὰ γαποῦμε, τὴν ξέρει ὅμως ὁ Κύριος, ὁ Ὠραῖος Θεὸς τῆς Ἀγάπης. — Κι' ἡ ἄγνοια τῆς αἰτίας ποὺ ἀγαπῶ τὴ Γεωγραφία, ἔκανε τὴν ἀγάπη μου πιὸ μεγάλη, πιὸ ἱερή.» Πῶς τὰ λένε κι' αὐτοὶ οἱ ποιηταί!..

Ὁ τρίτος, ὁ *Δικέφαλος Ἀετός*, μᾶς διηγεῖται αὐτὸ τὸ χαριτωμένο περιστατικό: Μιὰ μέρα, στὸ σπίτι του, ἕνας ἐπισκέπτης, ποὺ ἀφημίζετο γιὰ τὴ μόρφωσί του, ἄρχισε νὰ τοῦ κάνῃ κάτι παράξενες ἐρωτήσεις, μαθηματικὲς καὶ γεωγραφικές. Ἀξάφνα τὸν ρώτησε: «Τί εἶνε τὸ Γκορισανκὰρ;» Ὁ φίλος μας, ποὺ δὲν ἤξερε ἀκόμα πολλὰ πράγματα περὶ Ἰμαλαΐων, τὰ ἔκαμε θάλασσα, μιὰ λέγοντας πῶς τὸ Γκορισανκὰρ εἶνε πόλις καὶ μιὰ πῶς εἶνε νῆσος τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ὁ ἐπισκέπτης ἐθριάμβευε, — τί εὔκολος θρίαμβος! — ὁ φίλος μας ἐντροπιάζετο, — τί ἄδικη ντροπή!.. Ἔξαφνα τοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα: Ρωτᾷ κι' αὐτὸς τὸν σοφὸ ἐπισκέπτη: «Τί εἶνε τὸ Ποποκατεπέλ;» Κόκκαλο ὁ σοφός! Δὲν ἤξερε νὰ πῇ τί εἶνε τὸ Ποποκατεπέλ! Καὶ τώρα ἦταν τὸ ἐναντίο: Ὁ ἐπισκέπτης ἐντροπιάζετο, κι' ὁ φίλος μας ἐθριάμβευε, — μὲ τὸ δίκιο τους κι' οἱ δυό. «Ἀλλ' ἀπ' αὐτὸ τὸ περιστατικὸ (τελειώνει ὁ *Δικέφαλος Ἀετός*,) ἐπεδόθηκα μὲ μεγάλο ζῆλο στὴ Γεωγραφία κι' ἀπὸ τότε ἔγινα ὁ πρῶτος τῆς τάξεώς μου στὸ μάθημα αὐτό.» (Καὶ εἰς ἀνώτερα!)

Αὐτὴ λοιπὸν εἶνε μιὰ πάρα πολὺ ὡραία ἀπάντησι. Ὡραία κι' ἀληθινή. Γιατὶ πραγματικῶς, ἀπὸ κάτι τέτοια περιστατικὰ τῆς παιδικῆς ζωῆς, ἀσήμαντα μὰ συγχρόνως σημαντικά, γεννιέται συχνὰ ἕνας ζῆλος γιὰ κάποιο μάθημα, γιὰ κάποια Ἐπιστήμη, γιὰ κάποιο κλάδο. Νὰ σᾶς διηγηθῶ κι' ἐγὼ κάτι τί. Ὅταν ἤμουν μαθητής, ἐγνώρισα ἕνα γιατρό, λαμπρὸ ἄνθρωπο, ποὺ ἤξερε «ἀπ' ἔξω κι' ἀνακατωτά» ὅλες τὶς χρονολογίες τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας! Κι' ὅταν φανέρωσα ἀπορία γιὰ τὴν παράξενη αὐτὴ κλίσι ἑνὸς γιατροῦ, ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος μοῦ ἀποκρίθηκε:

— Φταίει ὁ Φρῆναν, ὁ περίφημος Ἄγγλος ἱστορικός, ἑλληνιστὴς καὶ φιλέλλην. Μάλιστα! Ἐκεῖνον τὸν καιρό, ταξείδευε στὴν Ἑλλάδα. Καὶ μιὰ μέρα ἦλθε στὸ Σχολειό μας, τὴν ὥρα ἴσα-ἴσα ποὺ κάναμε Ἱστορία. Βγῆκα στὸ μάθημα. Ὁ καθηγητὴς μὲ ρώτησε: «Στὰ πόσα συνέβη ὁ Τρωϊκὸς Πόλεμος;» Δὲν τῶξερα, δὲν τὸ θυμώμουνα. Κι' ἐνῷ στεκόμουν ἄφωνος καὶ κοκκινίζα ὅσο μπορούσα, ἀκούω ἀξάφνα τὸν Φρῆναν νὰ μὲ μαλώνῃ μὲ τὰ ἀγγλοελληνικά του: «Πῶς; Νὰ μὴν ἐντρέπεσαι, Κέλλην ἐσύ, κκὶ νὰ μὴ γκνωρίζῃς πότε συνέβη ὁ Τρωϊκὸς Πόλεμος;!..» Αὐτὸ ἦταν! Ἀπὸ τότε ρίχτηκα στὶς χρονολογίες τῆς Ἱστορίας καὶ δὲν μοῦ φεύγει οὔτε μιά.

***

— Μπράβο, Γρίππη! φρόνιμα κάθεσαι!.. Ἔλα, Ἀγάπη, νὰ προχωροῦμε καὶ νὰ τελειώνουμε.

— Ὁ σωρὸς τῶν Ξένων Γλωσσῶν ἔρχεται τώρα.

— Καλῶς γάλθῃ! Φέρνει πολλούς;

— Καμμιὰ σαρανταριά.

— Οὔ, βάσανο! Πόσοι... ξεχωρίζουν;

— Δυὸ-τρεῖς.

— Ὡραῖα! Λέγε τους.

— Τὸ *Σπαθὶ τοῦ Διάκου*, ποὺ προτιμᾷ τὶς Ξένες Γλῶσσες, γιατὶ βγάζουν λεφτά... Ἡ *Ἡρῴς Ἑλληνοπούλα*, ποὺ θέλει τὰ Γαλλικά, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ διαβάζῃ... τὶς ἐπιγραφὲς τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ νὰ ταξειδεύῃ στὴν Εὐρώπη χωρὶς διερμηνέα. Καὶ ὁ *Φρέντος*, ποὺ προτιμᾷ ἐπίσης τὰ Γαλλικά, γιατὶ μ' αὐτὰ μαθαίνει ὄχι μόνο τὴ Γαλλικὴ Φιλολογία, ἀλλὰ κι' ὅλες τὶς ἄλλες, ποὺ συνήθως μεταφράζονται γαλλικά.

— Ἂς τοὺς ἀκούσουμε!

Ἡ Ἀγάπη μοῦ διαβάζει τὶς τρεῖς αὐτὲς ἀπαντήσεις καὶ συμφωνῶ μαζί της, ὅτι ξεχωρίζουν ἀπ' ὅλες τὶς ἄλλες τοῦ σωροῦ.

— Μὰ δὲν ἀκούσες καὶ τὶς ἄλλες! διαμαρτύρεται ἡ εὐσυνείδητη ἀδελφή μου.

— Ἀδιάφορο, σ' ἐμπιστεύομαι! Παρακάτω!

Ἡ ἐμπιστοσύνη μου κολακεύει τὴν Ἀγάπη καὶ περνᾷ στὸν ἀκόλουθο σωρό. Εἶνε ὅσοι προτιμοῦν τὸ μάθημα τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Ἰχνογραφίας. Νὰ τὸ *Ἐλενάκι*, ποὺ τῆς ἀρέσει νὰ ἰχνογραφῇ τώρα, γιὰ νὰ ἔχῃ ἀργότερα μιὰ καλὴ ἀνάμνησι τῶν παιδικῶν της χρόνων. — Νὰ κι' ἡ *Κουκλίτσα*, ποὺ ἀγαπᾷ νὰ παίρνῃ τὰ εἴδη τῆς Ζωγραφικῆς της καὶ μὲ τὴ χαριτωμένη της δασκάλα, νὰ τραβᾷ κατὰ τὸ Φάληρο, νὰ μπαίνῃ ἐκεῖ σὲ μιὰ βάρκα, νὰ προχωρῇ ὥς τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ, νὰ σταματᾷ ἐκεῖ καὶ νὰ ζωγραφίζῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ. — Νὰ καὶ ἡ *Κουκλίτσα*, ποὺ ἀγαπᾷ νὰ παίρνῃ τὰ εἴδη τῆς Ζωγραφικῆς της καὶ μὲ τὴ χαριτωμένη της δασκάλα, νὰ τραβᾷ κατὰ τὸ Φάληρο, νὰ μπαίνῃ ἐκεῖ σὲ μιὰ βάρκα, νὰ προχωρῇ ὥς τὸν Ἅγιο Κοσμᾶ, νὰ σταματᾷ ἐκεῖ καὶ νὰ ζωγραφίζῃ ἐκ τοῦ φυσικοῦ. — Νὰ κι' ὁ.....

Μὰ ὄχι!.. Ἄρχισε νὰ μοῦ πονᾷ τὸ κεφάλι... Διακόπτω, παίρνω μιὰ ἀσπιρίνη καὶ παρακαλῶ τὴν Ἀγάπη νὰνοίξῃ τὸν ἄλλο σωρό.

— Μὰ τόσοι ἰχνογράφοι ποὺ ἔμειναν;

— Ἂς ἀπαντήσουν ἐμπράκτως... στὸ Διαγωνισμὸ Ζωγραφικῆς. Ἐμπρός!

Ἔχομε τώρα τοὺς Μουσικούς. Παράξενο πρᾶγμα νὰ εἶνε μόνο δυό: Ἡ *Μαρκησία*, ποὺ λατρεύει τὸ πιάνο της, γιατὶ αἰσθάνεται πῶς ἐξευγενίζει τὴν ψυχή της καὶ γιατὶ τίποτα δὲν τὴν συγκινεῖ, ὅσο μιὰ συμφωνία τοῦ Μπετόβεν· κι' ὁ *Μικρὸς Λόρδος*, ποὺ δὲν βλέπει τὴν ὥρα νὰ τελειώσῃ τὰλλα μαθήματα, γιὰ νὰγκαλιάσῃ τὸ λατρευτό του βιολί. — Τί καλὰ ἂν ὅλοι οἱ σωροὶ ἦταν τόσο μικροὶ καὶ... διαλεκτοί! Γιατὶ ὁμολογουμένως, κι' οἱ δυὸ αὐτὲς ἀπαντήσεις εἶνε ὀπὸ τὴς ὡραῖες.

Πάλι ὅμως ἀρχίζουν τὰ βουνά. Οὔ, πόσες προτιμοῦν τὸ μάθημα τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας, τῆς νοικοκυρωσύνης! Ὁλόκληρη ὥρα διαρκεῖ τὸ διάβασμα αὐτοῦ τοῦ σωροῦ. Ἀλλὰ δὲν ξεχωρίζουν παρὰ τρεῖς ἀπαντήσεις: Τῆς *Βαρωνίδος*, τῆς *Πεισματίκας* καὶ τῆς *Μεγάλης Ἑλλάδος*. Ἀκοῦστε αὐτή, ποὺ εἶνε κι' ἡ συντομώτερη:

«Ἂν ἤμουν ἀκόμη μαθήτρια, θ' ἀπαντοῦσα ἀδιστάκτως τὰ Ἑλληνικά, ποὺ ἦταν τὸ πιὸ ἀγαπημένο μου μάθημα. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχω πιὰ αὐτὴν τὴν εὐτυχία, ἐνοῶ τώρα ὅτι πρέπει νὰ προτιμήσω ἄλλο, χρησιμώτερο, τὸ μάθημα τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας. Νομίζω ὅτι εἶνε ἀπαραίτητο γιὰ κάθε κορίτσι, ἀνεξαρτήτως τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως, νὰ εἶνε ἐφωδιασμένο καὶ μὲ ὅσο τὸ δυνατὸ περισσότερες γνώσεις νοικοκυρωσύνης, γιὰ νὰ μπορῇ νὰντεπεξέρχεται σὲ κάθε περίστασι».

— Παρακάτω!

Τὸ *Πανελλήνιο Μεγαλεῖο*, ὁ *Ἄρης*, ὁ *Ἑλληνόπαις Ἠπειρώτης*, ἡ *Ἑλληνικὴ Γῆ*, ὁ *Ἀνδρέας Κολοκοτρώνης* καὶ ὅλοι κάμποσοι, ἐξυμνοῦν τὰ θέλγητρα καὶ τὶς ὠφέλειες τῆς Γυμναστικῆς. Ὡραιότερη, ἀπ' αὐτὸ τὸ σωρό, εἶνε ἡ ἀπάντησι τῆς *Παναχαΐδος*. Στὴν ἀρχὴ κάνει μιὰ ἀνασκόπησι ὅλων τῶν μαθημάτων. Καλὰ ὅλα, μὰ σὰν τὴ Γυμναστικὴ κανένα! Κι' ἐπειδὴ φαντάζεται πῶς μπορεῖ νὰ τῆς πῇ κανείς, ὅτι ἡ Γυμναστικὴ δὲν εἶνε μάθημα, στὸ τέλος... θυμώνει: «Ἀκοῦς δὲν εἶνε μάθημα ἡ Γυμναστική! ποὺ βασανίζει κανεὶς ὄχι μόνο τὸ μυαλό, γιὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ γυμνασμα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, γιὰ νὰ τὸ ἐκτελέσῃ!.. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου, τὸ μάθημα αὐτὸ ἐγὼ τἀγαπῶ, γιατὶ σύνετεινε πολὺ στοὺς νικηφόρους πολέμους τοῦ 1912—13 καὶ γιατὶ αὐτὸ ἑτοιμάζει τοὺς μέλλοντας στρατιώτας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος».

Ἐδῶ ἴσως πρέπει νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ ἀπάντησι αὐτή, ὅπως ἡ περισσότερες τῆς Κυριακῆς μας, εἶνε γραμμένη ἀπὸ τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1917.

***

— Κάμε κουραγιό, Ἀνανία, μοῦ λέει ἡ Ἀγάπη, γιατὶ δὲν εἶν' ἀκόμα πολλά... βουνά.

— Μὰ τί ἄλλα κάνω τόσες ὧρες; τὴς ἀπαντῶ. Βλέπεις ὅτι ξέχασα πῶς ὑπάρχει στὸν κόσμο καὶ θερμόμετρο. Καί... νὰ σοῦ πῶ καὶ τὸ ἄλλο;... Δὲν ξέρω ἂν κάνω λάθος, μὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἡ κυρία Γρίππη ἔφυγε ἀπὸ δω-μέσα. Δὲν ἀκούεται πιά.

— Ἄ, τί λές! ἐφώναξε ἡ Ἀγάπη. Ἔγινες λοιπὸν καλά; Μ' ἂν εἶνε, θὰ τὸ χωνεψῇς στὴν ἐπίδρασι τῆς Κυριακῆς.

— Κι' ἔπειτα λένε, πῶς δὲν βρέθηκε ἀκόμα γιατρικό... Ἐμπρός, ἐμπρός!

Καὶ περνοῦμε στὸ σωρὸ ἐκείνων, ποὺ προτιμοῦν τὰ μαθήματα... τῆς Ζωῆς. Ἐκεῖνα δηλαδὴ ποὺ τοὺς δίνει ἡ καθημερινὴ ζωή, ἡ πέτρα, μὲ ἄλλους λόγους τὰ παθήματα ποὺ γίνονται μαθήματα.

(*Ἔπεται τὸ τέλος*)

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΚΑΜΠΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΑΣ

«—*Μέσ' στὸ πανόφτωχο νησί,*
Κάμπια εἶμαι γώ καὶ κάμπια ἐσύ.
Κι' ὅμως! ἐσένα ὅλοι ἀγαπᾶν,
Μέσ' στὸ σπιτάκι τους σὲ πᾶν,
Μὲ κρεββατάκι καὶ τροφὴ
Νὰ ζῆς, σὰν κόρη κι' ἀδερφή...
Κ' ἐμᾶς! ὦ ἐμᾶς! ὅπου ἀπαντοῦν
Κάτου μᾶς ρίχνουν, μᾶς πατοῦν!
«—*Δὲν τὸ ἐκατάλαβες γιατί;*
Γιατὶ μερόνυχτα δουλεύω
Καὶ, θὲ νὰν τἀκούσες, πιστεύω,
Νῆμα τοὺς δίνω καὶ κλωστή,
Κλωστὴ ἀκριβὴ μεταξωτή,
Σὰν... κουβαράκι ποὺ μαζεύω...»

1918 **ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ**

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879—1898) ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ ἑξῆς ἑνδεκα: 1ος, 5ος, 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, 20ός, 21ος, 22ος, 24ος.—Ἕκαστος τόμος *δραχ. 3*, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος *δραχ. 3,20* διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ *δρ. 3,50* διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894—1917) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 24 ἐν ὅλῳ.—Ἕκαστος τόμος *ἄφραπτος δρ. 10* καὶ ραμμένος *δρ. 11*. Ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου, προσθετέα εἰς τὰς ἄνω τιμάς: *λεπτὰ 60* διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ *δρ. 1,50* διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Οἱ Χρυσόδετοι τόμοι ἐξηντλήθησαν ἕνεκα δὲ τῆς ὑπερόγκου τιμῆς τῶν βιβλιοδετικῶν δὲν διὰ δεσομεν πρὸς τὸ παρὸν νέους, διότι τώρα στοιχίζουν τὰ δετικὰ ἑκάστου χρυσοδ. τόμου *δρ. 10*.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 173ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 3 Μαρτίου 1918 προς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Μαρτίου, Ἀπριλίου καὶ Μαΐου 1918 δημοσιευθεισῶν 87 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

Οἱ ἀκολουθοῦντες ἕκαστον ὄνομα τρεῖς ἀριθμοὶ σημαίνουν: ὁ *πρῶτος* τὰ; εὑρεθείσας ὀρθὰς Λύσεις, ὁ *δεύτερος* τὰ ἀπονεμηθέντα Ἑβδομάς Λύσεων, ὁ *τρίτος* τὰ Ἑβδομα Ἐπιμονῆς, συμφώνως τῷ Ὀδηγῷ τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Α'.

Οἱ *Ἰσότιμοι* ὅλων τῶν τάξεων ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ μὲν τοῦ Α' Βραβείου νὰ δημοσιεύσουν τὴν εἰκόνα των ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 10 δι' ἕξοδα τοῦ κλισσὲ καὶ νὰγοράσουν (ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ σήμερον, διότι κατόπιν παραγράφεται τὸ δικαίωμα τοῦτο) ἀντὶ δρ. 7 μόνον καὶ τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἤτοι, οἱονδήποτε θέλουν, τόμον «Διαπλάσεως» *προηγουμένων ἐτῶν* ἐκ τῶν τιμωμένων δρ. 10. Οἱ τοῦ Β' Βραβείου νὰγοράσουν ὅμοιον τόμον ἀντὶ δρ. 8 καὶ οἱ τοῦ Γ' ἀντὶ δρ. 9.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (*16 ἐκῶν καὶ ἄνω*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἀσπρολούλουδο*, 76, 8, 7. — (*Ἰσότιμοι*: *Ἑλληνικὴ Σημαία*, 71, 8, 6. *Τραγοῦδι τ. Δευτεριοῦ*, 81, 9, 7. *Βουλγαροφάγος Εὐζωνος*, 70, 7, 7. *Νικητὴς τ. Αὔριον*, 84, 9, 7. *Μεγάλη Ἑλλάς*, 74, 8, 7. *Φαιδρός*, 75, 8, 7. *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, 85, 9, 7. *Χρυσοφτερὴ Ἐλπίδα*, 78, 8, 7. *Γυιὸς τοῦ Ψηλορείτη*, 71, 8, 7.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Ἑλληνικὸς Οὐρανός*, 63, 7, 7. *Ἀήττητο Εὐζωνάκι*, 64, 7, 7. (*Ἰσότιμοι*: *Κοσμοκράτωρ*, 62, 7, 6. *Αὐγερινὰ στοὺς Σκλάβους*, 66, 7, 5. *Χίονι τ. Μπιζανίου*; 63, 7, 7. *Τριλλὴ Ναυτοπούλα*, 67, 7, 6. Δ. Ν. Παπαδόπουλος, 69, 7, 7. *Παπάκι*, 68, 7, 8.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Πυθαγόρας ὁ Σάμιος*, 52, 6, 6.

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἐρυθρὸν Ῥόδον*, 45, 5, 7. *Ῥόδον τ. Ἀνοίξεως*, 38, 4, 6. *Τιάρκος*, 35, 4, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Καρυάτις*, 32, 4, 2. *Ἐθνικὴ Ἀναγέννησις*, 31, 4, 2. *Ρεμβόδης Σιάτιστα*, 31, 4, 4. *Ἄνθος τ. Φιλιατρῶν*, 29, 3, 3.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (*12 ἐκῶν 15 ἐτῶν*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Μακεδὼν Πρόσκοπος*, 71, 8, 7. —(*Ἰσότιμοι*: *Διπέφαλος Ἀετός*, 77, 8, 7. *Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες*, 63, 7, 7. *Δαρισσαῖος Διαβολάκι*, 75, 8, 7. *Ἀνδρέας Ἑλληνόπουλο*, 74, 8, 7. *Λέων τ. Χυρσανείας*, 64, 7, 7. *Ἑλληνικὴ Ἀκμή*, 72, 8, 7. *Προμηθεὺς Δεσμώτης*, 74, 8, 7. *Τσαχπίνα*, 87, 9, 7. *Ἡρωϊκὸ Θρακόπουλο*, 66, 7, 7. *Τιμημένη Γαλανόλευκη*, 77, 8, 7. *Θ. Δ. Καφτάνης*, 77, 8, 7. *Θέμιος Ἀπόλλων*, 75, 8, 7. *Ἀτρόμητος Ἑλληνίς*, 75, 8, 7. *Ὑπερήφανος Ἕλλην*, 61, 7, 7. *Κόρη τοῦ Ἰονίου*, 61, 7, 6. *Κυανόλευκο Λάβαρο*, 83, 9, 7. *Μελαχροινὴ Κρητικοπούλα*, 74, 8, 7. *Διαβολάκι τ. Γειτονιᾶς*, 71, 8, 7. *Ἀνατέλλουσα Σελήνη*, 79, 8, 7. *Γένναιος ὁ Λέσβιος*, 71, 8, 7. *Τρελλὴ Νεότης*, 75, 8, 7. *Τρελλὴ Ἀτσεγγάνα*, 73, 8, 7. *Υἱὸς τ. Διαπλάσεως*, 62, 7, 7. *Ἐνιαία Ἑλλάς*, 68, 7, 7. *Ζαυθᾶς Ἠπείρου*, 77, 8, 7. *Νικητὴς Δάφνη*, 63, 7, 5. *Ἀστὴρ τ. Νίκης*. 85, 9, 7. *Μέλλων Δόκιμος*, 62, 7, 7. *Κόρη τ. Δουνάβεως*, 75, 8, 7. *Τριανταβαλοῦδο*, 17, 8, 7. *Ἥρως τ. Ῥαβενά*. 71, 8, 6. *Ἄρης*, 79, 8, 7.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Φτωχὸ Χαμομηλάκι*, 60, 6, 4.—*Ξεπεσμένος Λόρδος* 53, 6, 7.—(*Ἰσότιμοι*: *Φαέθων* 53, 6, 6. *Δαφνοστεφανωμένος*; *Ἥρως*, 57, 6, 7. *Δατρευτὴ Πατρίδα*, 52, 6, 5. *Ἀετόμητος Ἑλληνόπαις*, 55, 6, 7. *Ἑλληνικὴ Λεβεντιά*. 55, 6, 6. *Βεατρίκη*, 57, 6, 7. *Ἀνεμώνη τ. Ἀγροῦ*, 54, 6, 6.)

(*Ἔπεται τὸ τέλος*) **Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ**

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ὁ συνοδεύων τὴν λύσιν μὲ 10 λεπτά, θὰ λάβῃ ἁπλῶς μέρος εἰς τὴν Κλῆρωσιν. Ἐὰν θέλῃ νὰ δημοσιευθῇ καὶ τὸνομά του εἰς τοὺς Λύτας, πρέπει νὰ ἐσωκλείσῃ λεπτὰ 25 εἰς γραμματόσημον.)

α'.) **Πτέγνιον**

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνοικτοκάρδου

	ΑΗ	ΤΑ	ΡΗ	
ΒΑ	ΖΕ	ΑΔ	ΤΕ	ΒΑ
	ΣΤΑ	-	ΛΩΝ	

Ρητὸν ἐκ τεσσάρων λέξεων.

β'.) **Στοιχειόγριφος**

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαρβαροφάγας Ἑλλάδος

Ποταμὸς εἰς τὴν Γαλλίαν
Ἔνδοξος θένεφανῆ,
Ἂν εἰς ὄρος τῆς Ἑλλάδος
Τεθῇ ἄλλη κεφαλή.

Λύσεις τοῦ 48ου φύλλου

α'.) Οἰκ ἡμορφή, τοιάδε καὶ ἡ ψυχή. —β'.) Ὑπερήκω ὅλων ἡ πατρίς. —γ'.) Chien qui aboie ne mord pas.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡ *Μαμά*:—Τρτό, ἂν σοῦ δώσω τώρα 4 καρύδια κι' τὸ ἀπόγευμα ἄλλα τόσα, τί θὰ κάμῃς;

Ὁ *Τοτός*: — Θὰ κλάψω νὰ μοῦ δώσῃς κι' ἄλλα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰδεώδου. Προσκόπου

***

Τὸ *γκαρσόνι*:—Τί ἔχετε; (ἐνγοοῦσε τί ἔχετε πάρῃ.)

Κι' ὁ *Ἀρίστιαρχος*:—Τίποτα! Εἴμαστε καλά, εὐχαριστῶ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυθαρείας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1918.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ πρῶτα-πρῶτα ὅσους ἔσπευσαν, μόλις εἶδαν τὴν Πρόσκλησίν μου εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, νὰνανεώσουν πρῶτοι-πρῶτοι τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ **1919**. Εὐχαριστῶ ἐπίσης καὶ τοὺς ἄλλους, ποὺ μὲ τόσο εὔμορφα γράμματα, μοῦ ὑπόσχονται νὰ τὸ κάμουν τὸ γρηγορώτερο.

Κι' ὁ Ἀνανίας, αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα, ἔλαβ: ἕνα πλῆθος γράμματα γιὰ τὴν Κυριακή του. Ἄλλοι τοῦ λέγουν ὅτι εἶνε ἡ νοστιμώτερη ἀπ' ὅσες ἔκαμε ὡς τώρα, ἄλλοι τὸν παρακαλοῦν νὰ τὴν τραβήξῃ ὅσο μπορεῖ καὶ ἄλλοι τὸν πληροφοροῦν, ὅτι ἄρχισαν τὰ στοιχήματα μεταξὺ συνδρομητῶν περὶ τοῦ ποῖος θὰ πάρῃ τὸ Α' Βραβεῖό! Τοὺς εὐχαριστεῖ ὅλους.

Πολλὰ χαιρετίσματα κι' ἀπὸ τὸν κ. Φαίδωνα, ποὺ ἔχει νὰ σᾶς γράψῃ "Ἐπισταλὴν τόσον καιρό. Γιὰ τὴν ὥρα γράφει ...τὰ ὀνοματάκια σας στὸ βιβλίο του, ποὺ θὰ τὸ λάβετε σὲ λίγες ἡμέρες.

Ὡραῖας Ἐπιστολὲς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα οἱ ἑξῆς: *Κυανόλευκο Λάβαρο*, *Ὑπερασπιστὴς τῆς Ἐλευθερίας*, *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*, *Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, *Κυθέρεια*, *Γελοιογράφος*, *Μακεδὼν Πρόσκοπος*, *Τιμημένη Γαλανόλευκη* καὶ *Ἄγις*.—Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: *Ἑλληνικὸ Κανόνι*, ἀ. (ΔΜ). *Σημαία τοῦ Βοζαντίου*, ἀ. (ΑΚ). *Βιολέττα*, κ. (ΒΒ). *Ἕνα Χαλκιδιωτάκι*, ἀ. (ΘΟ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50
Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν τὸ *Θροῦμπι* μὲ *Παγκ.*, *Ὀν.*, *Κόκ. Γαρ.*, *Εὐγ.*, *Ἰδαν.*, *Δοξ. Ρῆνον*, *Ἀνθιομ. Μονοπ.*, *Ἀνέσπ. Δόξαν*, *Μεγ. Ἑλλάδα*, *Ἑλλ. Σημ.*—ὁ *Ξεπεσμένος Λόρδος* μὲ *Ἀτρόμ. Σημαιοφ.*, *Καπ. Λαπάν.*, *Ἀνῆσ. Πνεῦμα*.—ἡ *Βαρκοῦλα* τοῦ *Ἀμβρακικοῦ* μὲ *Ἀρίστ. τ. Σάμ.*, *Ἐλευθ. Ἑλλάδα*, *Ἥσυχ. Πετραπ.*, — ἡ *Βαρβαρομάχος Ἑλλὰς* μὲ *Λαφν.*, *Σεφ.*, *Πεσχ. Φλομ.*, *Χρυσόμ. Δόρας*, *Ὑμν. τ. Ἐλευθ.*, *Ἀρην*, *Φαίδωνα*.—ὁ *Χιονοσκεπὴς Παρνασσὸς* μὲ *Τραυμαν. τ.*, *Μ πίζαν.*, *Πατρ. Λουλ.*, *Ἰνδὴν Πριγκηπ.*—ὁ *Ἀτρόμητος Ἑλληνόπαις* μὲ *Χρυσόφ. Ἐλπ.*, *Λευκ.*, *στοὺς Σκλ.*, *Ἀστ. τ. Βέγα*.

Ἡ Διάπλασις ἀσκάζεται τοὺς φίλους της: *Ἀδοποσαν Π.* (τὸ ὡραῖό σου γράμμα ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου, τὸ ἔλαβα τόσο ἀργά, ὥστε δὲν ἐχρησίμευσαν οὔσε αἱ Λ. Λίξει· τὸ ψευδώνυμον ποὺ θέλεις, ἐκτενὲς καὶ θλιβερόν, δὲν ἐγκρίνεται) *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* (ναί· ἀπάντησις ἐκτενὴς ταχυδρομικῶς) *Πατριωτικὴν Ἕνωσιν* (αἰωνία λοιπὸν ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Βίγτα, τοῦ εὐεργέτου τῆς νήσου σας!) *Αἴθριον Οὐρανὸν* (ἔστεί· ἀ· εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια·) *Κῦμα τοῦ Αἰγαίου* (τὸ Σῆμα, πρὸς τὸ παρόν, κατηγήθη, γιατὶ μοῦ ἐτελείωσε ἡ προμήθεια καὶ τώρα· δὲν μπορεῖ νὰνανεωθῇ· τάλλα τὰ εἴπαμε·) *Θ. Χρ. Περίχ.* (τὸ Κρυπτογρ. αὐτὸ δὲν εἶνε πεμμένο κατὰ τοὺς κανόνας· ἄλλως μπο-

ροῦσε νὰ μπῇ στοὺς Ἑβδ. Διαγωνισμοὺς ὅσο γιὰ τὰς Ἀσκήσεις, δι' αὐτὰς γίνεται Διαγωνισμὸς καὶ σὲ παρακέμπω στὸν Ὁδηγό·) *Ψωριδέα* (ἐστειλα· τὰ τρία μαζὶ δρ. 3,50·) *Γοργὴν Ψαροπούλαν* (μόνο τὰ κόκκινα χαρτάκια τῆς ταινίας χρειάζονται·) *Εὔελπιν Νέον* (ἐστειλα, εὐχαριστῶ·) *Θριαμβ. Μεγαλοϊδεάτην* (300 λέξεις εἶνε καὶ πολλές!...) *Θλιμμένην Ψυχὴν* (μπορεῖς νὰ γράψῃς τὰ φύλλα 1 - 35· τὰ χρήματα στέλλεις μ' ἐπιταγή·) *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* (τὸ εἶπα· κριτὴν τοῦ Ἅδου·) *Προσκοπάκι τοῦ Εὐξείνου* (ὁ *Αὐτ. Τρ.* μένει στὸν Πειραιᾶ· δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ κοτάγεται·) *Δεοντόκαρδον Κρῆτα* (σὲν εἶνε αὐτὸ ὑπαιδικὸν πνεῦμα·, δηλαδὴ κουταμάρα, ὀφείλει ἡ ἄγνοια, διότι λέγεται καὶ *ἀποχωρητήριον*, ὑπονοουμένης τῆς λέξεως *σάλπισμα*·) *Νικητὴν τοῦ Σκρᾶ* (εἰμπορεῖς·) *Τελευταῖον Παλαιολόγον* (ναί, μάλιστα·) *Φεωχο Χαμομηλάκι* (τὰ ἔλαβα·) *Ξανθὸν Ἱππότην* (δὲν ἀρκεῖ ποῦ τὰ ἔλαβα· καὶ τὰ ἐνέκρινα· πρέπει καὶ νὰ κληρωθοῦν·) *Ναυτόπαιδα τῆς Δόξης* (ἀφοῦ τὰ ἔχῃς αὐτά, στεῖλε τί·) *Νέστον* (ἀπὸ τώρα; ὄχι!) *Τραγοῦδι τῆς Δευτεριᾶς* (ἐγγ, καλὲ μου νοσοκόμε! καὶ περάστικα καὶ στοὺς ἀπεκεῖ σου ἀρρώστους·) *Φρέντον* (βέβαια μπορεῖ·) *Ἰωάνην Β.* (ὁ κ. Φαῖδων ἔλαβε τὸ γράμμα σου καὶ σ' εὐχαριστεῖ γιὰ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον·) *Μανιατοπούλαν, Γέρω Δῆμον* κτλ. κτλ.

Ἀφελῆ Ξανθούλαν, Ναυτόπαιδα τῆς Νίκης, Ἀκτινοβ. Ἥλιον, Μελαγχρ. Κρητικοπούλαν, Ἄστρο τῆς Δευτεριᾶς, Χρ. Μάλφ. (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Νεαρὸν Ντετεκτιβ, Ναυτάκι τῆς Καστέλλας, Ποιμενικὴν Φλογέραν, Βιολέτταν, Κόρην τοῦ Βουνοῦ, Ἑλλην. Οὐρανόν, Γόρδιον Δεσμόν, Ἀνδρ. Θ. Φιλ., Ἀλύπρωτον (ἐστειλα.)

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *22 Ὀκτωβ.* θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις δίδονται μέχρι τῆς 28ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅσ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

364. Λεξίγριφος

Πρόθεσις· δισύλλαβη
Κι' ἀριθμητικὸ
Μ' τῆκαν στὴ σειρὰ
Καὶ θεά, βασίλισσα
Στὸν Ὠκεανό,
Κάμαν μιὰ χαρά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλανῆς Σταυροφόρας

365. Στοιχειόγριφος

Κάνω λάθος στὴ γραφή του,
Βάζω Βῆτ' ἀντὶ τοῦ Φῖ.
Κι' ἕνας Κένταυρος ἐλλάζει
Σὲ μιὰ πόλι ἑλληνική.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ *Χρυσόμαλλον Δέρας*

366. Τρίγωνον

* * * * * * = Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
* * * * * = Ἔντομον φθοροποιόν.
* * * * = Ἀριθμ. ἐπίρρημα.
* * * = Μέλος τοῦ προσώπου.
* * = Ἀντωνυμία.
* = Φωνῆεν.

Καὶ κατόπιν τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Τραγοῦδι τῆς Λευτεριᾶς

367.—371. Μαγικὸς Φθόγγος

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς φθόγγου τῆς Βυζαντ. κλίμακος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις.

Ρῆγος, θεία, Πάρις, ἄνομος, ζάλη.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κυανόλευκο Λάβαρο

372. Φωνηεντόλιπον

νδξ - * - πο - πτρδς - θνς

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ναυτάκι τῆς Καστέλλας

373. Γρῖφος

M $\frac{\text{Μίσ}}{\Theta}$ συντά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποιμενικῆς Φλογέρας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Ἀνεμ. Ἀσκήσεων τοῦ 35 φύλλου

272. Χουηδία (σοῦ, ἡδεῖα.) — 273. Κασσανὴ (κᾶ, σί, ω, νῆ).
274. ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ
Π Φ Λ Ξ Ν
ΙΦΙΡΕΝΕΙΑ
Φ Γ Κ Ρ Μ
ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ
Ν Ν Ρ Θ Η
ΕΞΕΡΥΘΡΟΣ
Ι Ι Ω Ο Ι
ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

275. Ἄνευ τόλμης σθένεμία πρόοδος. — 276. Ὁ φεὶ δὶ ας ἤτο μέγας ἀγαλματοποιός. (Ὁ φῖ δι' ἄς· ἀτ ὠμέγα - ς - ἀγαλμα, τόπι ἄς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ. 40. Ὁ χωρίσας στίχος δρ. 1.]

[ΙΗ'—400]

Ἀνεξάρτητοι! πρέπει καὶ σεῖς νὰ δείξετε ἕνα ἀντιπρόσωπό σας.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[ΙΗ'—401]

Καὶ τὰ δέκα σας ψηφοδέλτια στὸ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

(ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.—Θὰ ἦτο ἀνώφελες, διότι τὰ ἐννέα θὰ περιορίστοντο, ἀφοῦ ἕκαστος ἐκλογεὺς δικαιοῦται μὲ νὰ ψηφίσῃ δέκα διάφορα ψευδώνυμα, ἀλλὰ δὲν δικαιοῦται νὰ δώσῃ περισσοτέρας ἀπὸ μίαν μόνον ψῆφον στὸ καθένα.)

[ΙΗ'—402]

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ
Ὑποψηφία Δημοψηφίσματ. 1913

[ΙΗ'—403]

Ἰατρευτὴ *Κυανόλευκη*, μὲ προλαμβάνετε· δέχομαι εὐχαρίστως καὶ ἀποστέλλω ΝΕΑΡΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

[ΙΗ'—404]

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ
ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ,
Γιὰ τὴ γιορτή σας χρόνια πολλά.

ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΡΩΝΕΙΑΣ
ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΟΞΗΣ
ΛΕΤΙΑΕΥΣ
ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΟΞΗΣ
ΑΘΞΑΣΜΕΝΟ ΛΑΒΑΡΟ
ΒΑΡΒΑΡΟΜΑΧΟΣ ΕΛΛΑΣ

[ΙΗ'—405]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ἀφοῦ παραιτηθήκανε ἀπὸ καιρὸ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος, ἔγιναν ἐκλογὲς καὶ διορισθήκανε: Βασιλεὺς:

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

Πρωθυπουργὸς *Ὄνειρο τῆς Ἑλλάδος*.
Ἀντιπρόεδρος: Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργ. Προπαγάνδας: *Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*.
Ὑπουρ. Δικαιοσ.: *Λάβαρο τοῦ 21*.
Ὁ *Ἀστὴρ τῆς Δόξης* ἀναλαμβάνει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὑφυπουργός: *Βαρβαρομάχος Ἑλλάς*.
Ἐπιτελάρχης: *Ἐυσφόρος*.
Ἀρχιστράτηγος: *Λοξασμένο Λάβαρο*.
Διευθ. Τραπέζης: *Ἐλευθέρα Ἑλλάς*.

ΠΡΕΣΒΕΙΑΙ—ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ

Πρέσβυς Μιτυλήνης: *Προσκοπάκι τοῦ Εὐξείνου*. Ὑποπρέσβυς καὶ Διευθυντὴς Προπαγάνδας Λέσβου: *Χρυσοστέφανος Ἀπόλλων*. Κυλάμαι: Ὑποπρέσβυς *Ἀστερος Ἀραπάκος*. Ἀμφιλοχία: Πρόξενος: *Βαρκούλα τοῦ Ἀμβρακικοῦ*.

Δ)σις: Δημήτριον Μπακούλαν, Ε. Ἡρακλείου 11, Ἀθῆναι.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ

[ΙΗ'—406]

Σὰν ἀπὸ ἄθολα κλθῆκον, *Τριανεύγενη* καὶ *Ψυχὴ τῆς Σαπφοῦς*, τὰ θερμὰ εὐχαριστῶ μου. ΝΑΡΔΟΣ ΑΛΟΗΣ

[ΙΗ'—407]

ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[ΙΗ'—408]

Σὲ τὸν Κύκλο τῆς Διαπλάσ. εἶμαι κ' ἐγώ. Κηρύσσω διαγωνισμὸν ἐρωτήσεων:

Α' ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τί ἐπιστήμην προτιμᾶτε καὶ γιατί;

Ἀπαντήσεις μέχρι 20ης Νοεμβρίου. Βραβεῖα τόμος Διαπλάσεως. Δ)σις: *Ἑλληνικὸν Πόθον*, ρ. γ. Ἀγρίνιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[ΙΗ'—409]

Φωνὴ τῆς *Πατρίδος*, *Ἐνδοξε Στρατηγέ*, *Ναύαρχε Μιαούλη*, δέχεσθε ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν;

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[ΙΗ'—410]

Προβλέπων τὴν Νίκην τοῦ *Κράτους* *Ἀνικήτων*, τάσσομαι στὸ πλευρό του, ὑποψηφιούμενος ὑποδιοικητὴς γενναίαν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

[ΙΗ'—411]

ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

[ΙΗ'—412]

Εὐχαριστῶ πολὺ-πολὺ τὸ *Θρακικὸν Ἰδεώδες* διὰ τὴν εὐγενῆ παραχώρησιν τῶν φυλλαδίων του πρὸς τὸν συγγενή μου· ἐπίσης, ἀκόμη περισσότερον, τὴν χαριτωμένην *Κόρην τοῦ Βουνοῦ* διὰ τὰ κολακευτικά Της λόγια, καὶ ἐν τέλει τὸν *Ἥρωα τῶν Δολιανῶν* διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐπὶ τοῦ Ποιητ. Διαγωνισμοῦ κρίσεις του, μάλιστα δ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποιημάτακι, μὲ τὴν θεσσαλικὴν καταλεξιδά του, τῆς *Ψευτικῆς Κοντιλίτσας*, ἣν θερμότατα συγχαίρω, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους δραβευθέντας.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ κλπ.

[ΙΗ'—413]

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἐκ βάθους καρδίας δέχου τὰ θερμά μου συλλυπητήρια.

ΑΡΧΙΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιαφόρως φυλλαδίου ἐλήφθησαν ἀπὸ 18 ἕως 24 Ὀκτωβρίου

Συνοδευόμεναι μὲ 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Φωτεινὸς Ἀστήρ, Ἄνθος τῆς Μακεδονίας, Γ. Κ. Παπαθεμητρακόπουλος.
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Θλιμμένη Ψυχή.
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Ἀθαν. Γ. Μαντόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Τιμημένο Τουφέκι.
ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ἀκτινοβολῶν. Ἥλιος.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μαρία Φάρου, Σ. Παπασταμόπουλος.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ψυχὴ τοῦ Ἀπείρου.
ΠΑΤΡΩΝ: Κορνιλ. Περλεπές.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Εὐαγ. Κ. Στασινάκης, Ν. Κατραμάδος Σ. Π. Σωτήρχος, Κούλα Δ. Ἀλεξάνδρου.
ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Λεων Ι. Οἰκονομίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποστειλάντων δεκαλεπτον μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα καὶ διεκληρώθη ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Σταμ. Παπασταμόπουλος ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΛΑΖΟΥΛΑΚΗ—Εὐριπίδου 3. Ἀθῆναι.—Τηλ. 11-99 Ἀριθ. ἐντ. 521